

Forfatter: Skrøder, August Ludvig

Titel: BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1869-04-11/1869-04-12)

Citation: Skrøder, August Ludvig: "BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1869-04-11/1869-04-12)", i *Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder*, C. C. Petersens Bogtrykkeri, s. 175. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991772-000-shoot-L0019917720000031.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Jeg har ikke meget Lyst til, at sende
dette Brev afsted.
Nørager, Søndagften.*

Kære Ven.

Kære og beundringsværdige Menneske, som bærer sådan over med mig og ikke slår Hånden af mig. Fortvivl blot ikke over mig; det bliver nok godt, jeg føler, hvor meget jeg er kommen frem, men normal er jeg rigtignok ikke endnu. Men det gælder jo om at være tro en liden Stund, det kan vi måske også have Lov til at anvende på vort Forhold. Det er en overordentlig trøstefuld Tanke, at vi stedse har Frelseren vandrende ved vor Side, det føler jeg så godt, men det er ligesom Livsordet endnu ikke havde lydt i min Sjæl. Og jeg må jo være glad ved, at jeg sådan bliver prøvet. Når man skal hjælpe sin Tid, må man jo have følt til Bunds dens Usselhed og sin egen naturligvis først og fremmest. Og hvad er det for en stor Del andet end den hele åndløse Opdragelse i Skolen og i de følgende År hos Lærerne, ja og i mit filosofiske År da med, der har bragt mig i denne forfærdelige dødlignende Tilstand. Des rigere vil Glæden blive. Og mange Ting er dog gået op for mig alligevel. Hvad Du skrev mig til før Julen, at Du bad om at blive et Herrens Redskab, det skal Du ikke gøre Dig Bekymringer for. Vorherre vilde vist helst have, at vi Alle blive hans Redskaber. Når man seer hen over Menneskene, er det som om hans Kærlighed hvilede over dem Alle, og man kan næsten see, hvem der har lukket op for den, og hvem der stænger den ude. Og at Livet er begyndt at røre sig frodig hos Dig, må Du da kunne mærke. Tak for Dine to sidste Breve, det første blev jeg i Grunden lidt ked over, s. 176 rigtignok kunde jeg have Glæde af Alt, hvad der stod deri, men (ja, bliv nu ikke vred) Enhver Anden kunde ligeså gerne have skrevet det. I Slutningen kom endelig Noget om Dig selv, men så fik jeg ikke at vide, hvad det var. Og idet jeg nu daglig ventede på Opløsningen gik Tiden. Nå, det er en dårlig Undskyldning, havde jeg været normal, havde jeg skrevet alligevel straks. Så kom Dit sidste Brev, lykkelige Menneske, som har fået Noget i den ydre Verden at kæmpe imod, især på en så hæderlig Kampplads. Hold blot ud, om der så kun kommer 2, så tal, Du ved ikke, hvor godt Du vil have af det, hvilket Herredømme Du derved forskaffer Dig over Dig selv og over Sproget, og muligvis kunde jo også et eller andet Ord falde i en frugtbar Jordbund. Jeg vilde ønske, jeg kunde stå ved Din Side og dele Kampens Besværligheder med Dig, eller idetmindste som en ydmyg Tilhører sidde i en Krog og glæde mig over Dig. Send mig et kort Udtog af Dit næste Foredrag, det ved Du, vil glæde mig meget. Se den Plan glæder jeg mig over, derimod må Du ikke tage mig ilde op, at jeg smiler lidt vantro ad Eders Theologicum. I personlige Spørgsmål nytter det ikke at tale uden personlig Erfaring, og man skader sig meget selv ved at sige Ting, som man selv troer er ens egne, men som man i Virkeligheden har fået andetstedsfra. Det mærker man også så godt på sig selv, om Ånden hviler i Ens Ord eller ikke, og gør den ikke det, så bliver det kun Mundsvejr, og Resultatet Ordstrid uden Udbytte for Ånd eller Hjerte. F. Ex. tager jeg vist ikke meget fejl i at din Udlægning af Inspirationen står i Grundtvigs Børnelærdom. Det Lys, man får på anden Hånd, er kun et mat Reflex, det er ikke Åndens livvækkende Solstråle, og vel skal vi stå på Slægtens Skuldre, men de udvortes Erfaringer må være blevne indvortes, førend de kunne s. 177 have Betydning for os, og derigennem altså for dem, vi skulle virke på. — Alt det kan Du i Grunden sige Dig selv, det er nok det Bedste, jeg holder op, forat jeg ikke skal ærgre Dig unødvendig.

Mandagmorgen.

For at Du ikke, efter hvad jeg skrev iaftes, skal blive bekymret for min mentale Tilstand, vil jeg berolige Dig med, at jeg vist i Grunden har det bedre end mange Andre, Sagen er kun, at det er blevet mig forundt at se lidt skarpt ind i mig selv, så skøndt jeg ikke bestiller meget, går mit Liv herude dog ikke til Spilde. Daglig kommer jeg til at sætte større Pris på min Dåbspagt og lærer at kende den som Troens Skjold; det er en dejlig Tanke, at den, der kan bekjende den af Hjertet, har den Helligånd. Og har man Ånden, så er man jo Herrens Redskab. Ja Du og jeg, vi ere Alle Herrens Redskaber, det er en stor Tanke, og vi må tage den skarpt i Øje for at få ret Velsignelse af den.

Nu gør jeg nok det Samme som jeg beskylder Dig for, lad Dig blot ikke forskrække af hvad jeg skrev iaftes. Jeg tager med Glæde mod, hvad Du vil give mig. Nu skal Du ikke vente længe på Brev. På Onsdag kommer Pastor Hoff, muligvis kommer jeg med ham til et Møde. I så Fald skal jeg nok straks berette Dig desangående. Har Du læst Nielsens Forelæsninger? Jeg har anskaffet mig Rel.philosophien og læst en Del i den, dog ikke nok til at kunne have en begrundet Mening om den, der er fortræffelige Enkeltheder i og Udviklingen er så simpel, så man næsten syntes, man selv kunde have fundet på det. Så er jeg også næsten færdig med Grundtvigs Børnelærdom. Den har jeg haft megen Glæde af. Hvad der har gjort, at jeg har fattet Tillid til de to Bøger, er at i dem begge føres Kamp mod s. 178 Egenkærligheden. Det er dog vor allerværste Fjende. Jeg siger, jeg har Tillid til Bøgerne, for til Rasmus N. har jeg i Grunden ingen Tillid; men det er måske ubilligt. — Som sagt, nu skal Du ikke vente længe på Brev, hils Jacobsen og tak ham for Besørgelsen af Bogen (nej det var nok Dig) og Trier (jeg er begyndt på Atticus), din Fader og Moder og skriv snart til

Din Ven.